

Ποιήματα για το φθινόπωρο

Το αλέτρι
(Ιωάννης Πολέμης)

Ζευγαρωμένα, ταιριαστά
τα βόδια στο ζυγό,
μες στα βαθιά τα μάτια τους
τη συλλογή τους κρύβουν.

Και στο χωράφι τ' άσκαφτο
σέρνουν με βήμα αργό,
σέρνουν το αλέτρι πίσω τους
και κάπου κάπου σκύβουν.

Το υνί χαράζει ακούραστα
τ' αυλάκι το βαθύ,
ξεσκάβοντας τινάζοντας
την πέτρα, το κοτρώνι.

Κι ο ζευγολάτης άφωνος
τ' αλέτρι ακολουθεί
και με βουκέντρα σουβλερή
τα βόδια του κεντρώνει.

Ευλογημένο τρεις φορές
τ' αλέτρι το βαρύ!
Ευλογημένα τρεις φορές
τα βόδια, ο ζευγολάτης!

Κι ευλογημένη τρεις φορές
η γη που, καρπερή,
με δίχως βαρυγκόμηση
μας δίνει τα καλά της!

Από το Αναγνωστικό Β' τάξης δημοτικού, 1963, ΟΕΔΒ

**Το τσιριτρό
(Ζαχαρίας Παπαντωνίου)**

Σε μια ρώγα από σταφύλι
έπεσαν οκτώ σπουργίτες
και τρωγόπιναν οι φίλοι.
Τσίρι-τίρι, τσιριτρό,
τσιριτρί, τσιριτρό!

Εκτυπούσανε τις μύτες
και κουνούσαν τις ουρές
κι είχαν γέλια και χαρές.
Τσίρι – τίρι, τσιριτρό,
τσιριτρί, τσιριτρό!

Πώπω, πώπω σε μια ρώγα
φαγοπότι και φωνή!
την αφήκαν αδειανή.
Τσίρι – τίρι, τσιριτρό,
τσιριτρί, τσιριτρό!

Και μεθύσαν κι ολημέρα
πάνε δώθε, πάνε πέρα,
τραγουδώντας στον αέρα.
Τσίρι-τίρι, τσιριτρό,
τσιριτρί, τσιριτρό!

Από το Αναγνωστικό Β' τάξης δημοτικού, 1963, ΟΕΔΒ

*

**Ψιχαλίζει
(Ιωσήφ Κυπριανός)**

Ψιχαλίζει! ψιχαλίζει
στη μικρή μας την αυλή.
Το φθινόπωρο αρχίζει,
τ' αγαπώ πολύ, πολύ.

Το 'χω μέσα στην καρδιά μου
και πετάω απ' τη χαρά,
να μαζεύω στην ποδιά μου
φύλλα κίτρινα, ξερά.

Θέ μου, όταν πιάνει μπόρα,
τα παιδάκια τα πτωχά
και τα σπουργιτάκια τώρα
μην τ' αφήνεις μοναχά.

Κι έτσι, όταν ψιγαλίζει
στη μικρή μας την αυλή,
το φθινόπωρο, που αρχίζει,
θα μ' αρέσει πιο πολύ.

Από το Αναγνωστικό Β' τάξης δημοτικού, 1963, ΟΕΔΒ

*

**Δε μ' ακούς;
(Μάρω Λοίζου)**

Δε μ' ακούς;
Έρχομαι μαζί με τα κιτρινωμένα φύλλα.
Έλα, έλα κοριτσάκι,
Μυρίζω νοτισμένο χώμα και γομολάστιχα.
Έλα, έλα αγοράκι,
Κάτσε σ' ένα ιπτάμενο φύλλο να φύγουμε μαζί,
Φτιάξε χάρτινες βαρκούλες να τις πάρει η βροχή.
Σ' αρέσει η καινούρια σου τσάντα;
Για κοίτα πόσο ψήλωσε η Βάνα!
Έρχομαι μαζί με τα πρωτοβρόχια.
Τρέξε, τρέξε να ψήσουμε κάστανα.
Γέμισαν πάλι τ' ανθοπωλεία πολύχρωμα χρυσάνθεμα.
Πώς οργώνουν τα χωράφια τα τρακτέρ!
Πάτα, πάτα το μούστο καλά, βάλε και μπόλικο σουσάμι στη μουσταλευριά.
Έρχομαι μαζί με τη βαριά μυρουδιά των σταφυλιών του τρύγου.
Έλα, έλα αγοράκι, έλα, έλα κοριτσάκι. Δε μ' ακούς;
Είμαι το φθινόπωρο.

*

**Φθινόπωρο
(Ρένα Καρθαίου)**

Ο Σεπτέμβρης πρώτα κρύα
τρέχει ανοίγει τα σχολεία.
Ο Οκτώβρης συγυρίζει
ναφθαλίνη σου μυρίζει.

Κι ο Νοέμβρης με βροχή
σκάβει σπέρνει όλη τη γη
Του Φθινοπώρου τα παιδιά
και τα τρία πολλή δουλειά.

*

Φθινόπωρο
(Στέλιος Σπεράντσας)

Φεύγουν τα χελιδόνια.
Κρύωσε ο καιρός.
Πέφτουν φύλλα από τα κλώνια.
Στο χαντάκι μαζευτήκαν,
κίτρινος σωρός.

Τέλειωσε τον τρύγο τώρα
πια ο αμπελουργός.
Κι ήρθε η ευλογημένη η ώρα,
που θα σπείρει στο χωράφι
στάρι ο γεωργός.

Ο καλός Θεός, που βλέπει
την καλή σπορά,
και βροχούλες όσες πρέπει
θα του στείλει, να 'βγουν τόσα
στάχυα καρπερά.

Το φθινόπωρο θα πάει,
θάρθει η χειμωνιά,
θάρθουν κρύα, θάρθουν πάγοι.
Κι όλοι μας θα μαζευτούμε
στη ζεστή γωνιά.

*

Φθινόπωρο
(Βασίλης Χαρωνίτης)

Έρχεται φθινόπωρο!
Φώναξε τ' αγέρι.
Χελιδόνια, φύγετε
στου νοτιά τα μέρη.

Έρχεται φθινόπωρο!
Λέει το συννεφάκι.
Πρωτοβρόχια φτάνουνε,
ξέψυχο δεντράκι.

Έρχεται φθινόπωρο!
Είπε το σχολείο.
Τα λουλούδια κλείστηκαν
μέσα στο βιβλίο.

*

**Του μικρού βοριά
(Οδυσσέας Ελύτης)**

Του μικρού Βοριά παράγγειλα
να 'ναι καλό παιδάκι
Μη μου χτυπάει πορτόφυλλα
και στο παραθυράκι

Γιατί στο σπίτι που αγρυπνώ
η αγάπη μου πεθαίνει
Και μες στα δάκρυα την κοιτώ
που μόλις ανασαίνει

Με πιάνει το παράπονο
γιατί στον κόσμο αυτόνα
Τα καλοκαίρια τα 'χασα
κι έφτασα στο χειμώνα

Σαν το καράβι που άνοιξε
τ' άρμενα κι αλαργεύει
θωρώ να χάνονται οι στεριές
κι ο κόσμος λιγοστεύει

Γεια σας περβόλια γεια σας ρεματιές
γεια σας φιλιά και γεια σας αγκαλιές
Γεια σας οι κάβοι κι οι ξανθοί γιαλοί
γεια σας οι όρκοι οι παντοτινοί.

Από τα Ρω του Έρωτα, 1972

*

**Έβρεξε νερό
(Βασίλης Ρώτας)**

Το νερό στο αυλάκι του
Κύλαε και τραγούδαγε:
Τρέχω για το πέλαγο
Και για τον ωκεανό
Κι ούτε δύναμη καμιά
Μόνο μια τριανταφυλλιά
Λίγο με κοντοκρεμάει
Στέκομαι τη ξεδιψάω
Και τον δρόμο μου τραβάω.

Έβρεξε στη θάλασσα
Μπλου μπλα μπλου μπλα μπλου

Και μούσκεψε τα κύματα
Κοκκώνα μου τσιμπλού

Έβρεξε στην έρημο,
Μπλου μπλα μπλου μπλα μπλου
Και σκόρπισε τον άνεμο,
Πάπια μου τσιμπλού.

Έβρεξε και στην αυλή μας
Μπλου μπλα μπλου μπλα μπλου
Και φτερνίστει το σκυλί μας
Νεράιδα μου τσιμπλού.